

21 - Juliol - 24. - Matí

Sta. Mercè Figueres.

Somnatari del Reg d'Ullma.

Mei - és l'any vos l'escàndol, tan enèrgica
la històrica que hauria d'arrearar, i
que em manquen les forces. He he somniat
tota la nit, i mi l'esmorzar me ho
ha posat tremes del cap. Ara vindrà
la Remi, em punxarà, i mi torn
sols me'n sentire. Per què has bet
arad, Mercè? Cal Dr Figueres, justes
ment al Dr Figueres! Oh! a l'hi
~~de~~ deshonat, no podria arrear
més amb el cap alt.

Sauvent penne rarie,
bien fol est qui s'y vie

Deia un Rei de França. Charles IX,
l'amic de Ronsard? Em sembla
que més aviat era François II.
en hi l' deixai un parlar de qualse
rol cosa. Pensar en el Dr Figueres
ara, i per la terra culpa, és supe
rior a les meves forces.

21-VIII-37 15

Si, ja veig que sóc ridícul i ~~que~~ que aquest meu instint de caracol és una mania que hauria d'aversar-me. I, de fet, a vegades m'avessegueix de bo de bo. L'altre dia, per ex, l'últim dia que va venir el pare, abans de marxar, em diu

- Els rusos de música de Cambra els deus tenir ací dalt, perquè els he buscat per casa i no els he trobat.

Saldroc al meu cor. Hi havia davant el pare d'un noi lleidatà, company de cambra de en Saló, i aquest altre compatriota de Joan, alias "Pedro". Que hauria de ser? Lògicament, dir-li

- aquests rusos són en aquest calaix. Si els vols, agafa'ls.

Dance no. Vais negar per tres vegades, com l'apòstol Pere. No podia, doncs explicar-me, sostenir una conversa sobre aquest tema, amb aquelles persones vesent-hi tan fàcil d'ús

- No.

que ho veis dir resoltament.

Però el pare insistia. ~~He~~ ~~una~~

- He mirat tots els recors de casa. A no ser que visquin en aquell petit armari.

que tens tan cat...

21.VIII.57 2

Jo m'avorço d'espallir. - Ell torna
... Però nosaltres no tenim la clau
de manera posant-me ve nàtic. Ves per què
no podia parlar del temps, de política, o
d'economia domèstica
- Jo tampoc. per ven-lo.

I així vam acabar. Ell devia arribar a
l'heida, i pots en encara veis salvar el
men a unari secret cas, si enidament
veis escriure-li una carta d'excuses i
d'explicacions.

T'explico tota aquesta història per que
comperquis una mica els meus ram
nells. I ara tu em dius que el
Dr. Fígueras! Si, tot el que vulguis
seria un sermó excel·lent, un deliciós
anecdotic, una persona com no en coneix
... Jo vam veure passar, aquell
dia, agafats del braç, tu amb el teu
candid vestit nou, caminant lenta
ment i saborosament. Feien veure de
rentar. Per cert, no m'hauria causat
de mirar-vos. Que lluny estava d'ima
ginar la tempesta que es veia arribar

sobre el meu destí al

21-VII-54

28.

A més, Temo que em facis una concl
lusió imperfecta. Per quina causa, en
ensenyem-li el Panadís " temis el llibre
a les mans"? Això és una prova
de la terra ve meditación, atletricia, i
no diré nocturnitat per que era la
Tarda. Aquestes circumstancies a partant
són el que fan més reprovable el
Tenir cura. No em facis dir la
penitència que t'impone. La te'l
a mi se' administrant sense dir-te'l
i així volser no té un sentit i a l'ent.
- ha veus, encara s'oc viador!

A la Tarda - Estimada Mercè. Havia de
començar una altra carta, ja que tot el que
veçades, no serveix de res. No ho faré, per que
com que dius que l'altra carta era massa
curta, així aquesta se'ia massa llarga i en pans.
No volia parlar-te més de la mera disseny - ne
emalhiada, però els mots que acaba de
dir-me la Josepina m'hi obliguen.
Sí, és cert que em va's embucar molt,
però no pas contra tu. Era contra mi

materia que me les havia. Jo ja veia que era
estupid de presumir-me d'una cosa tan natu-
ral, i al hi i al cap, tan honoradora per a
mí, com que tu ensenyessis el paradís
al teu germà, i que aquest es dignés
llegir alguns dels meus versos. Tot el que
hi ha de raonable en mí es veia fort
en aquesta tesi. Però, per desgràcia meua,
hi ha molt poc de raonable en mí, i molt
de maníac. Però, a la hi, la raó ha
vençut els rampells i ja no etic enpa-
dat. Sens dubte, quan veurà el Dr. Figueras,
el teu germà, rull dir, em sufocarà, i
no s'osarà mirar-lo cara a cara. Però
això no val pas dir que em sentís obès
mí traït, ni res d'això. Al contrari. I
donaria la meitat dels meus versos per
poder parlar de l'altra meitat, amb
una persona humana, sense perdre la
seu meitat. Al capdavall hi hauré de vendre
aquesta ànima de carsol, i pots en t'hauria
d'estar agraït de cada filtració per que
així ~~obliga~~ m'obligues, de rat o per
herça, a desber-me'n. Però val més que
no ho digui, per que seris capaç d'enviar-los
al senyor Domingo.

21-VII-77 36

Parlem de la polca Phillis. Tinc moltes
sanes de saber-ne la mísica. És realment
extraordinari. Quan veis trobar aquells ve
sos - en "los escándalos de come", justament,
una deliciosa nònica anglesa que està a la terra
d'honorió, - veis pensar: té, vet ací uns
versos que han d'aparar a la Mercè. Els
veis copiar, i va resultar que, acabat,
me'ls sabia de memòria. Els he dit mol
tes vegades a la Lluna, aquestes nits. Tot
dient: los. tu he trobat que els calia una
mísica, que era perquè que la tinguessin.
En veis per tres o quatre tonades. Com
penses que aquesta canço' per el
pa de cada dia a Ca'n Figueres de
Sirona? Veis enviar-te els versos i et
veis demanar si sabia la mísica com
qui llença una botella a mar. Ara
que et dire' que m'apada molt més
en l'ancès. A tu et vindria més bé de
cantar-la en català pel costum i la
tradició, però la lletra original té
un encís molt més gran. Però vaja!
la cantarem en català! Ara si que en
saber podria dir que vivim en un saló

set centanta. Ah! iestic segun que ala ³¹⁻¹¹⁻⁴ seyo
reta de les pinasses també li agradava molt
aquella canço.

Pro: - T'he de demanar una cosa. M'autoritza
a incloure en el quadern que estic heut
per la Nuri, els dos sonets "El coller de
Carasoles" i "Fresèlia"?

Estic molt queixós d'aquesta planteta que
dius que es diu "estius". L'altre dia començà
ra a florir. Va he venue que esclatava, i
al cap d'un parell d'hores es va tornar a
cloure i bona nit i bona hora. S'ha asse-
cat la flen. És això tot el que sap he?

És una sembra una pla molt poc seriosa
hi haurien d'atribuir en Pallejà.

Pro: esperaré una estona a veure si se
m'acordeix res més. Tu s'ho que tu també
vas a he exmesons pel segon pis. Ah!;
També s'ho que has molt cas de la nota
vés derivatistes que suposo que et oren
portar aquell bon Da. S. que es morirà
de cansa la nuret que sense adonar-se
que es massa bon dicot va arribar a ser
un huiés "comme il faut". Ell ja ha el que
pot, però no pot ven. hi v'inc que aconseguix
es posen neguit en les oelles que se les ollen.
És que no t'ha dit mai que d'Éroles

seria Conseller de Governació, que en revenja dels
hombardells de Mallorca no deixarien a Masalo
na pedra sobre pedra, que la URRS no vol sa-
ber res de nosaltres, que van a tallar les
comunicacions de València i Barcelona per
Terol, que hi ha 3000 italians a punt
de saltar, a Mallorca, etc etc etc? Encara
no t'has adonat que és un "re-ferciós"?
Oh! hois mal fet de dir això, perquè jo sé
que és un bon amic i incapaç de res de
mal. Si ve un altre la paccio veritat, que
quina terribles anècdotes contaria, quines
sensacionals notícies sabia de conspiradors i
enriquetats! Perdona'm, són molt lleis.
Però l'heciat una estona per que t'has dit
aquestes coses abans de saber que haurien
de fer-te mal. - Per que suposo que tot
això dels 60 aeroplans, i del 31 d'agost no
ho has tret de Rídic Verdad! Així sí
que no t'ho perdona'nria, perquè ho'n el
símmum de la beniteria. Pensa que m'hi
a la "galeria de los hombres ilustres" en bon
cap cabell!

me, passis-ho ho"

Màrius